

VOCEA
SCOLII

pentru
profesori, părinți
și elevi

VOCEA ȘCOLII

FOAIE INFORMATIVA

AN 6 NR. 5 - 6
IANUARIE - FEBRUARIE 2012

Rudolf Steiner și întemeierea noilor comunități umane

Ziua de 27 februarie, ne prilejuiește omagierea celui care a pus bazele primei școli în care ființa umană este ajutată să se trezească la demnitate și libertate. Este ziua de naștere a lui Rudolf Steiner, personalitate despre care se poate afirma că a fost o adevărată epopee a secolului XX. Om de știință și de artă, cercetător al lumilor spirituale, eseist, filosof, el a dat impulsuri noi de dezvoltare în mai toate domeniile activității umane, iar la 151 de ani de la nașterea sa, realizările practice, în domeniile educației, medicinei, farmaciei, agriculturii, artei, având la bază cunoașterea antroposofică, sunt de necontestat. În plus sunt o sursă de inspirație și de puteri reînnoite.

Într-o lume în care forțele morții sunt tot mai virulente, de la catastrofele naturale la cele provocate de nechibzuința și lăcomia omului, de la cele social-economice la cele pe plan personal, comunitățile umane sunt și ele supuse unei constante și evidente degradări.

Singura speranță de a câștiga lupta cu aceste forțe dezintegratoare stă în fiecare individ devenit conștient de resursele creative ascunse în propria ființă. Iar familia și școala sunt comunitățile în care ființa umană în devenire trebuie să găsească valorile morale pe care să-și clădească apoi, treptat, scara valorilor proprii. Strădania spre cunoașterea naturii și a societății trebuie împletită cu efortul de cunoaștere a legilor spirituale ce stau în fundalul istoriei lumii, căutarea binelui propriu este de aflat în solidaritate cu nevoile semenilor, cultivarea plină de grijă a frumosului are nevoie să fie extinsă la videcarea naturii și a comunităților umane.

În acest sens, calitățile necesare, atât profesorilor cât și părinților, Rudolf Steiner le formulează astfel în Antropologia generală, conf. 14:

Nevoia de fantezie, simțul pentru adevăr, simțul de răspundere, acestea sunt cele trei forțe care sunt nervii pedagogiei. Iar cel ce vrea să preia în sine pedagogie, acela să-și scrie înaintea acestei pedagogii motto-ul:

*să te pătrunzi de-abilitatea fanteziei,
să ai curajul pentru adevăr,
să-ți faci mai ageră simțirea pentru responsabilitate sufletească*

Virginia Petrovici

Poveste de Crăciun

Stau și privesc forfota din sala Teatrului Luceafărul înaintea de începerea spectacolului de Crăciun. E pauză și fiecare vorbește cu fiecare. Fiecare pupă obrazul altuia. Se zâmbește mult... Fiecare caută pe altcineva. Fiecare se uită după altceva.

„Mamă, dă-mi 3 lei vreau ceva de la Bazar ...”

“Ce ?”

“Ceva...hai...”

Mâinile se întind după copii, după bani, după ceai, după un ultim detaliu la costum, după un text, după un CD....

E forfotă, forfotă mare....

Se bate GONG-ul și lumea începe să se așeze, zgomotul de fond dispare și spectacolul începe... ce frumusețe...

Cuvinte, costume, copii, replici, muzică, dansuri... părinți, bunici, mătuși, bebeluși, miros de portocale...

Ce emoții... spectacolul curge și văd rolurile petrecându-și sufletele de copii pe scenă. Ce suflete mari în așa corpuri mici.

Timpul trece și încă un an își așterne mirarea efemeră peste munca unor dascăli.

Și pentru că între timp a trecut timpul... numele “meu, al tău, al altcuiva” nici un mai contează...contează spiritul Crăciunului, faptul că ne-am mai bucurat încă odată de noi, de toți, de trecerea noastră prin lume, de faptul că avem copii frumoși, sănătoși și deștepți...

Să ne țină vremurile și timpul și Bunul Crăciun să ne bucurăm și la anul de cât de luminoși putem fi împreună.

Președinta Asociației Waldorf Iași Cristina Chert

CUPRINS

PAGINA 2

Cupa Liceelor
Clubul Armonia
Special Olympics
Aventura dansului

PAGINA 3

TV for Dummies
Inside I'm dancing

PAGINA 4

Temple Grandin
Die Welle
Personaj în transformare
Program ZILELE
ȘCOLII WALDORF
IASI

Clasa a XI-a la "Cupa Tele M între licee"

La începutul lunii decembrie, elevii clasei a XI-a au primit propunerea de a reprezenta școala noastră în cadrul unei emisiuni-concurs cu Școala Normală "Vasile Lupu".

Această emisiune numită "Cupa Tele M între licee" este organizată de postul local de televiziune Tele M în colaborare cu ISJ Iași și constă în organizarea unor întâlniri între câte două licee ieșene. Ideea este bună, în sensul că prezintă școlile din Iași și atrage atenția comunității locale asupra educației și a problemelor cu care se confruntă. Este o emisiune de divertisment și nu trebuie luată ca o îndârjită competiție între licee.

Concursul a constat în șase runde a câte două întrebări și deși echipa noastră a pierdut greșind răspunsurile câtorva întrebări, Mihai Dudu, Patricia Ionescu, Cezar Mocanu și Cristi Albu au reușit totuși să prezinte o frumoasă imagine de liceeni deschiși, sensibili, relaxați și cu gândirea liberă. Au vorbit foarte frumos și au fost foarte calzi și simpatici.

Faptul că participarea la emisiune nu a fost abordată ca un război cu Școala Normală, ci ca un joc distractiv și amuzant o denotă și dorința elevilor de a mai participa la astfel de emisiuni dacă se vor mai organiza în viitor.

Emisiunea a putut fi urmărită duminică 22 ianuarie și se află încă postată pe site-ul postului Tele M.

profesor Mihaela Balan

CLUBUL ARMONIEI

Am pornit cu entuziasm și încredere că putem modela copiii prin activități practice, de îndemânare, dar și de formare a personalității lor în societatea contemporană. S-au alăturat spre surprinderea noastră, a părinților, elevi din clase mai mari, formând echipă cu cei mici la realizarea creațiilor pentru Bazarul de Crăciun, dar și implicare în respectarea Codului Cavalerilor. Aplicăm prin joc tipare ce-i fac pe copii să descopere unde au greșit, cum pot remedia și cum pot evita crearea de probleme/conflicte.

Sperăm că prezența noastră la Bazarul de Crăciun a fost una de afirmare a lucrărilor realizate, iar la viitoarele baze să putem veni cu alte lucrări realizate din materiale reciclabile.

*Gabriela Ciolpan
mama copiilor*

*Sandu Andrei Laurentiu clasa a IV-a și
Sandu Roxana Florentina clasa a V-a*

Special Olympics

Am avut ocazia să invit în școala noastră pe Emilia și Anda, reprezentante ale Organizației Special Olympics România, pentru a informa elevii de liceu despre competițiile sportive la care participă persoanele cu dizabilități, competiții organizate peste tot în lume și susținute de voluntari.

Jocurile Naționale "Special Olympics" vor fi găzduite anul acesta de orașul nostru în perioada 1-4 iunie. E un prilej, pentru toți cei care doresc să susțină aceste activități, de a oferi persoanelor cu mai puțin noroc bucuria de a concura alături de prieteni pentru un premiu oferit cu generozitate, indiferent de rezultate.

Îmi doresc ca prin acest articol să atrag atenția și să sensibilizez cât mai mulți elevi, părinți și profesori pentru a se implica, alături de Fundația "Casa Speranței" – Iași, partener Special Olympics România, în munca voluntară din luna iunie.

*Mădălina Asachi, clasa a XII-a
(elevă voluntară și reprezentantă Special Olympics Romania)*

Aventura dansului

Aventura a început atunci când o colegă de liceu m-a chemat la lecțiile de dans ce se țineau în cadrul școlii. Eram o trupă de 12 copii care, timp de 3 săptămâni, a organizat 3 coregrafii diferite ce aveau să joace un rol important în Serbarea de Crăciun a liceului nostru. Totul a decurs bine, am muncit cu drag, ne-am împrietenit și în final am reușit să facem un spectacol demn de mass-media. Cu cât ne apropiam de ziua serbării, cu atât emoțiile erau mai mari, dar am reușit să ne controlăm astfel încât să nu uităm pașii. Îi mulțumesc d-nei profesoare Liliana Anton pentru laudele și criticile constructive și bineînțeles, coregrafului nostru, Adi.

Tudor Tulei, clasa a XI-a

CRONICĂ DE FILM

TV for Dummies

În ciuda „coșmarului alb” (a se vedea și alte formulări „înfricoșătoare” preferate de mass media pentru a ne ține „acasă”, conectați la „programe”), elevii clasei a X-a și câteva „reprezentante curajoase” ale clasei a XII-a, „s-au avântat prin nămeți”, „au înfruntat gerul năpraznic”, pentru a viziona în „seara înghețată” de 8 februarie, un spectacol de teatru neconvențional pus în scenă de Teatrul Național ieșean: *TV for Dummies – un spectacol pentru 100 de telecomenzi*.

Suferința unei fete răpite și durerea mamei acesteia, care se sinucide în urma dispariției fiicei sale, sunt transformate, după o rețetă clasică de televiziune, într-un fapt de senzație, în dramă, în scandal, culminând cu o încercare de transmitere în direct a sinuciderii. Actorii au reușit să redea excelent profesionalismul prezentatorilor de știri, imitând tonul afectat și empatic al acestora, ignoranța femeii moderne în privința necesităților reale ale copiilor, dorința aproape patologică a unei vecine de a se vedea pe micul ecran, dezumanizarea bărbatului care este în stare să facă orice pentru bani.

Prin strategii de regie subtile și interactive, publicului i se pregătește o demonstrație a nivelului de intoxicare cu stereotipiile și violența inoculate de unele emisiuni TV. Afirmția publicului că nu i-ar plăcea violența este contrazisă de propriile decizii, atunci când acesta are puterea de a influența prin opțiunile televotului desfășurarea acțiunii de pe scenă, astfel

încât întrebarea „vă place violența?” devine, în final, retorică. Se intră așadar într-un cerc vicios: publicul hrănit cu violență cere televiziunii să producă și să îi ofere în continuare un anumit tip de show.

Piesa a avut cu siguranță un impact deosebit asupra spectatorilor, mai ales asupra adolescenților. Asemenea spectacole, urmate de dialoguri și lecturi, le pot deschide ochii cu privire la efectele de dezinformare și de manipulare ale televiziunii și internetului, care sunt mult mai puternice decât ne imaginăm, pornind de la simple clișee lingvistice și ajungând până la clișee de gândire și de comportament.

Depinde însă de fiecare dacă decide să „stay connected” la o realitate contrafăcută, adesea pârtoasă și distorsionată, sau să se „deconecteze” și să înceapă să gândească singur, asemenea băiatului din filmul „The Brave New World”, ecranizare după romanul cu același nume al lui Aldous Huxley.

Ca ajutor pentru „deconectare” pot fi citite două cărți de Virgiliu Gheorghe: *Efectele micului ecran asupra minții copilului* și *Revrăjirea lumii sau de ce nu mai vrem să ne desprindem de televizor*, ambele aparute la editura Prodromos.

Totuși, „gerul năpraznic” de marți seara s-a dovedit a nu fi și „ucigaș”. Este posibil să ne fi întărit imunitatea.

Laura Mihăileasa

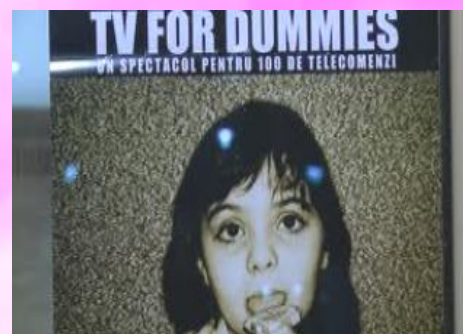
Această piesă de teatru a fost ceva nou pentru mine. Faptul că actorii jucau pe baza

voturilor publicului mi s-a părut o idee genială. Cred că a fost nevoie de multă muncă pentru a realiza acele programe pe calculator. Ideea de a introduce publicul în piesă a fost una reușită. Deconul a fost simplu, dar de efect. Piesa a fost contemporană... poate de aceea ne-a plăcut atât de mult. Nu sunt sigur că la o piesă mai veche colegii noștri ar fi prezentat atâta interes.

Călin Ifimescu

Eu cred că piesa "TV for Dummies" a fost o piesa frumoasă, pentru că ne-a lăsat să participăm, într-un fel, la ea. Am primit cu toții o telecomandă și puteam cu ajutorul acesteia să răspundem la niște întrebări legate de piesă. Îmi aduc aminte că prima întrebare a fost dacă ne place violența și cei mai mulți au spus că nu le place, dar după ce din faptele noastre a reieșit că NE PLACE VIOLENȚA, ne-au pus din nou aceeași întrebare, fără a mai afișa răspunsul, care era evident.

Dan Acatrinei

Inside I'm dancing

Timpul nu așteaptă pentru nimeni, clipele se scurg și nu mai pot fi retrăite, ci doar învăluite de regrete, viața trebuie trăită și apreciată, la fel și posibilitățile pe care ni le oferă. Aceasta este una din multele lecții de viață pe care ni le putem însuși urmărind această drama superbă cu un subiect greu, de o profunzime aparte, care a reușit să mă emoționeze până la lacrimi.

Uităm să ne bucurăm, să ne facem timp să deschidem ochii și să realizăm greutatea fiecărei clipe, să fim conștienți de tot ceea ce avem, uităm să prețuim cu adevărat cel mai de seamă cadou primit, și anume, viața...

Consider jocul actorilor din rolurile principale unul extraordinar, iar mesajul transmis unul puternic și adânc, bineînțeles perceput de fiecare în măsură diferită.

Michael are paralizie cerebrală și și-a petrecut toată viața în diferite azile. Renegat de tată, el nu știe nimic de dincolo de zidurile casei pentru persoanele cu handicap ("o casă specială pentru persoane speciale"). Aici el îl întâlnește pe Rory, un rebel cu o fire dinamică care refuză să permită distrofiei musculare de care suferă să îi submineze spiritul și îl încurajează pe Michael să își dorească independența. Natura extravagantă și rebelă a lui Rory stărnește scânteii în firea plâpândului Michael, care renunță la viața sigură și la protecția

căminului în care a trăit până atunci, pentru necunoscutul de dincolo de porțile acestuia.

M-a impresionat puternic felul în care, respingând complet ideea de a-și irosi viața într-un azil și de a fi înconjurat de compătiri și milă, tânărul Rory, conștient de urmările bolii de care suferă, adept al modului de viață riscant și activ, îi împărtășește și noului său prieten aceste concepții.

Împreună reușesc să își depășească statutul perceput ca fiind limitat, a celor cu probleme asemănătoare lor, să creadă în capacitățile lor exploatându-le la maximum și să arate lumii că în ciuda soartei crude pe care au primit-o, ei pot să se bucure și să prețuiască ce au.

Un film impresionant care îți poate modifica complet maniera în care înțelegi lumea și oamenii ce te înconjoară, sau cel puțin o temă de gândire.

Teona Țîmpău, clasa a X-a

Temple Grandin

Actrița principală al cărui nume este și titlul filmului, *Temple Grandin*, suferă de autism ce reușește să-și revină printr-o metodă găsită la ferma mătușii sale. Realizează că animalele se calmanu cu ajutorul unei mângâieri ce le ține pe loc în timpul administrării unui vaccin. Preia și ea această metodă ce o strângea ca într-o îmbrățișare care pare să dea rezultate. Are o memorie vizuală foarte dezvoltată ce o ajută în etapele ce le parcurge de-a lungul filmului. Este marginalizată, însă treptat se integrează în societate ajungând să vorbească despre această boală. Filmul este impresionant deoarece actrița reușește prin propriile forțe să depășească obstacolele ce îi apar în cale chiar dacă cei din jurul său nu o sprijină și nu o acceptă.

Gabriela Maxim, clasa a XII-a

"Die Welle"

În baza de română ce tocmai s-a terminat, am avut ocazia să urmărim o serie de filme dintre care "*Die Welle*".

Filmul este o producție germană apărută în anul 2008 fiind regizată de Dennis Gansel, și prezintă experimentul unui profesor care inițiază un proiect prin care dorește să demonstreze faptul că încă este posibilă implementarea unei ideologii ale autocratiei germane. Filmul este inspirat dintr-un fapt real întâmplat în anii '60 în California.

A acțiunea se desfășoară pe parcursul unei săptămâni în care profesorul Rainer Wegner (Jürgen Vogel), inițiază un proiect numit "*Valul*" prin care vrea să arate elevilor săi ce înseamnă un regim autocratic. Astfel impune clasei un anumit mod prin care pot răspunde la oră, o uniformă prin care se pot recunoaște și chiar o emblemă, cei din afară fiind total excluși. Proiectul se extinde prea mult și din această cauză finalul este tragic, unul dintre elevi (Tim) atașat excesiv de grup, nu dorește să renunțe la acesta și se împușcă în fața profesorului și a colegilor.

Consider că filmul a fost bine venit și în același timp educativ deoarece prezintă felul cum o astfel de ideologie reușește să manipuleze masele de oameni, fiind o ocazie prin care am putut afla mai multe informații despre acest subiect.

Roberta Pleșca, clasa. a XII-a

Personaj în transformare

Sărbătoarea Crăciunului este una dintre cele mai îndrăgite sărbători. Fiecare dintre noi încearcă să adune bunătate, răbdare, iubire, pe care să le presare apoi în preajma Crăciunului, împins de feeria magică a iernii, peste cei dragi.

Rolul Doamnei Scrooge l-am primit cu brațele deschise, deși subiectul a tot fost discutat și știam exact ce presupune, vraja etapelor în transformarea personajului din unul vrăjănos și urăcios în tipul care a învățat și știe să se bucure de ceea ce îi oferă viața, m-a cuprins abia la ultimele repetiții. Simțeam că se apropie Crăciunul, transformarea pe care o

suferea personajul și dorința mea de a mă bucura de această sărbătoare extraordinară se intersectau într-un punct magic, pe scenă.

Pentru mine experiența trăită în acea perioadă, de la prima adunare generală până la reprezentație, a fost una deosebită. Am avut cu toții ocazia de a lucra și a ne împărtăși energia pozitivă pe care o acumulăm prin ideea generală a piesei.

Personal, mă consider norocoasă pentru că am avut ocazia de a simți spiritul mirific al Crăciunului pe scenă, fiind doamna Scrooge, această trăire fiind mai mult ca o pregătire cu rol intensificator al sărbătorii în sine.

Teona Țimpău, clasa a X-a

ZILELE SCOLII WALDORF IASI

Vineri, 24 februarie 2012

intervalul orar 10³⁰-13³⁰ (în școală):

- clasa a VI-a susține două **Spectacole de Teatru** atât pentru grupele de grădiniță cât și pentru clasele I-VI - îndrumători prof. Liliana Anton și Petrică Turbatu
- clasele VII-XII vor susține prezentări PowerPoint despre **Viața și activitatea lui Rudolf Steiner** - îndrumători prof. Verginia Petrovici și Cerasella Naumciuff

intervalul orar 18⁰⁰-20⁰⁰ (Ateneul Tătărași):

- clasa a X-a susține piesa de teatru "**RĂCEALA**" (după Marin Sorescu) - îndrumători prof. Olimpia Popescu și Laura Mihăileasa

Sâmbăta, 25 februarie 2012 (la Sala de Sport a Liceului de Chimie)

CARNAVAL!!! pentru tot Liceul Waldorf (organizatori clasele a XI-a și a XII-a - îndrumători prof. Claudiu Doru și Simona Hrap) În deschidere Actul I din "**GAIȚELE**" (după Al. Kirilșescu) - îndrumători prof. Olimpia Popescu și Mihaela Balan

Luni, 27 februarie 2012

(Ateneul Tatarasi) ora 18³⁰

- pentru părinți, absolvenți și profesori
- Conferința „**Destinul individual și sarcinile spirituale ale omenirii în secolul al XXI-lea, în lumina antroposofiei**”
- discuții, prezentare de carte și cocktail - mentor prof. Verginia Petrovici

Coordonatori:
prof. Cerasella Naumciuff <cerellanaumciuff@ygmil.com>
prof. Agnes Lazărescu <agneslazarescu@yahoo.com>

Colaborator:
Ioana Ciobotaru <ciobotaru_ioana@yahoo.com>